

fra 1. April 1910 lagde de nye Værdier til Grund for Paaligning af kommunal Ejendomsskyld, og den Gang var Forholdet jo overfor en Nyvurdering ganske det samme, som det i Aar er overfor den Nyvurdering, der skal foretages i indeværende Aar. Det undrer mig, som sagt, derfor noget, at Indenrigsministeriet har kunnet forstaa den omhandlede Bestemmelse i den kommunale Skattelov paa den Maade, det har. Efter de Udtalelser, der er fremsatte af Indenrigsministeren, og da Forslagsstilleren har udtalt, at han ikke har noget derimod, vilde jeg finde det rigtigst, at Sagen gik i Udvalg. Og jeg tror da, at det rigtigste og det simpleste maa være, at man enes om en helt ny Lov. Ellers skal der foretages adskillige Rettelser i Loven af 1903. Jeg skal i hvert Fald for mit Vedkommende være villig til at medarbejde paa Opnaaelsen af saadanne Lovregler, saa at den gamle Praksis kan blive bibeholdt.

Indenrigsministeren (Rode): Der er kun en enkelt Ting i det ærede Medlems Udtalelser, der giver mig Anledning til en Modbemærkning. Det ærede Medlem sagde, at det forundrede ham, at Ministeriet nu havde fulgt en anden Praksis end tidligere. Jeg gjorde dog udtrykkelig i mine første Bemærkninger opmærksom paa, at naar Ministeriet tidligere er blevet spurgt, nemlig baade i 1908 og i 1912 og Begyndelsen af 1913, har det svaret paa samme Maade, som vi nu har fundet det nødvendigt at svare. Hvorvidt der uden om de saaledes givne Besvarelser har været en faktisk anden Praksis, skal jeg efter det ærede Medlems Udtalelser lade staa hen. Men de Betragtninger, som i 1908 og 1912 førte til, at man maatte hævde, at Nybygninger kunde drages ind under Paaligningen midt i Skatteaaret, har ogsaa været bestemmende for det Svar, som nu har maattet gives. Det er saaledes ikke fra Ministeriets Side nogen ny Praksis, men den trufne Afgørelse hviler direkte paa Afgørelser i to tidligere Aar.

Dalsgaard: Ja, jeg beklager, at jeg ikke hørte den højtærede Ministers første Udtalelser om dette Punkt aldeles præcist. Til de Udtalelser, Ministeren nu fremkom med, skal jeg bemærke, at det, der blev spurgt om i 1908 og 1912, var, saa vidt jeg kan forstaa, kun, om den Ejendomsskyld, nybyggede Ejendomme eller enkeltvis omvurderede Ejendomme var satte til, straks skulde lægges til Grund for Paaligning af

kommunal Ejendomsskyld, eller man skulde vente til det kommende Regnskabsaar, og overfor disse Tilfælde vil jeg ikke have noget at indvende mod Ministeriets Praksis. Jeg tror ogsaa, at den kan støttes paa Ejendomsskyldlovens Bestemmelser om, hvordan der skal gaas frem med Hensyn til halvårlige Vurderinger, og paa, hvad der i Ejendomsskyldloven staaar om, at den Værdi, der fastsættes ved de halvårlige Vurderinger, skal lægges til Grund for Ejendomsskylden til Staten i det kommende Halvaar. Men det, jeg har undret mig over, er, at Ministeriet har kunnet mene, at den almindelige nye Omvurdering, der i Aar finder Sted, skulde lægges til Grund for den kommunale Ejendomsskyld allerede fra 1. Juli i Aar. Det er sikkert i Modstrid med tidligere Praksis. Saaledes gik man ikke frem efter Omvurderingen i 1909, og man gik heller ikke saaledes frem efter den første Vurdering i 1903. Det kunde man ikke, thi der stod udtrykkelig i den kommunale Skattelov, at det først var fra Kommunernes kommende Regnskabsaar, Ejendomsskylden skulde paalignes. Jeg mener, at i det, som der er slaaet fast, har man et Udgangspunkt for, at man fremdeles maa forholde sig paa samme Maade overfor de almindelige Omvurderinger. Jeg kan ogsaa støtte det paa, at der i den kommunale Ejendomsskyldlovs § 22 er fastsat, at der skal foretages en Forandring af Delingsforholdet mellem, hvad der skal paalignes efter Ejendomsskyld, og hvad der skal paalignes efter Hartkorn, i forskellige 5-årige Perioder, der alle begynder med et nyt Regnskabsaar. Det støtter ogsaa den Opfattelse, jeg har hævdet, at det ikke kan eller bør være Mening, at de Værdier, der fastsættes ved den almindelige Omvurdering, skal lægges til Grund for den kommunale Ejendomsskyld før det kommende Skatteaar. Saa længe den kommunale Skattelov af 15. Maj 1903 ikke er forandret, synes jeg, man maa fortsætte paa samme Maade, som man efter denne Lov begyndte.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal kun til det ærede Medlems Bemærkninger anføre, at de Betragtninger, der førte til, at man maatte svare bekræftende paa et Spørgsmaal om, hvorvidt en Forhøjelse af Vurderingen af en enkelt Ejendom fra 16,000 til 50,000 Kr. berettigede Sogneraadet til at lægge den nye Vurdering til Grund for Ejendomsskyldens Paaligning for Resten af Skatteaaret, er nødvendigvis de samme, som har ført til Besvarelsen af Spørgsmaalet, hvor der har været Tale om en almindelig Vurdering.